

לייה. אמר ליה, היה שעתה, אתפליל איש במי ומיא באשא, ובגין כה כתיב במוועדו.

תא חזי, בכל קרבגין לא כתיב כמה דכתיב הכא, תשמרו להקריב לי. תשמרו, רוז דשמור, האיה צריכא לקרבא לגבי עילא, דכתיב תשמרו להקריב לי במועד. ביוםינא ישמאלא, כמה דאתמר באברהם ויצחק, וכלא ברוז עלאה.

אמר רבי ייסא אלמלא לא אתינה הכא, אלא למשמע מלין אילין, די. זכאין איגנון ישראל, בעלמא דין ובעלמא דין. על דא כתיב, (ישעה ס) יעטם כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נזר מטעי מעשה ידי להתפאר.

(בראשית לא) ולבן הלה לגוז את צאנו וגוי. אמר רבי יוסי מאן תרפים, אלא עובודה זרה הוא, ואמאי אקרי טרפים, לגבי היה, כמה דתבנין במקום התורה. ומגן דעבודה זרה הוא, דכתיב, (שם) למה גנבת את אלה. וכתייב, (שם) עם אשר תמצא את אלהיך וגוי. ולבן חרשן דכל חרשין דעתמא היה, ובهائي היה ידע בכל מאן דבעי למגידע.

אמר רבי חייא, בקסם אתעבד. רבי יוסי אומר, בנהש. אמר רבי יהודה, לא אתעבדו אלא בשעתך ידיין. ואמאי אקרי טרפים. בגין דבטשי היא

שְׁעִתָּא, וְהִיא שְׁעִתָּא אַרְפִּי יְדָא, כַּמָּה דָאַת אָמֵר, (שםו אל ב ס) **רַב עַתָּה הַרְפִּי יְדָה.**

אוֹמֶנֶא כַּד עֲבִיד לֵיה, הַהוּא דִידֻע רְגַעַי וְשְׁעִתִי קָאִים עַלְיָה, וְאָמֵר, הַשְּׁתָא אַרְפִּי, וְהַשְּׁתָא עֲבִיד. וְלֹא תְשַׁבַּח עֲבִידַתָא דְאַצְטְּרִיךְ דִירְפּוֹן מִינָה אַלְאָהָי. וְאֵיה מְלִיל תְּדִיר, וְיַהְיֵב עִיטִין בִּישִׁין לְאַבָּאָשָׁא לְנַפְשֵׁיה דָבָר נְשָׁ.

וְרַחֵל דְחִילַת, בְּגַין דַיְהָב עִיטָא לְאַבָּאָשָׁא לֵיה לְיעַקְבּ, וּבְגַין בְּזִוְנָא דְעַבּוֹדָה זָרָה, שְׂיִי לוֹזָן תְּחוֹתָה, עַד דָלָא יְכַיל לְמַלְלָא. דָהָא כַּד אֵיהוּ מַתְקָנוּ לְמַלְלָא, מִכְבָּדִין וּמִרְבִּיצִין קְמִיה, וְהַשְּׁתָא מָה בְּתִיב, (בראשית לא) וְתַשְּׁבּ עַלְיָהָם. דָכְרָן וּנוֹקְבָא הוּא, וּפּוֹלְחָנָין סְגִיאָנוּ קָא עֲבָדִין עַד לֹא מַמְלָלָן. וּבְגַינִי כַּךְ אַתְעַכְבּ לְבָנָן תְּלַת יוֹמִין, דָלָא יְדֻע דְעַרְקָעַקְבּ, דְכְתִיב, (שם) וַיָּגַד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרָח יְעַקְבּ.

וְאָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, זָמִין גְּרָמִיה בְּתְרִין מְלִין, אָזְדָרוֹ בְּכָל חַרְשִׁין דְתֹהָה לֵיה וְאָזְדָרוֹ בְּזִוְנִין, בְּגַין לְאַזְבָּדָא לֵיה מִן עַלְמָא, דְכְתִיב (דברים כו) אֲרָמִי אָבֵד אָבֵי. כִּיוֹן דְחַמָּא קַיְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְבָעָא לְאַזְבָּדָא לְיעַקְבּ. מָה בְּתִיב, (בראשית לא) הַשְּׁמָר לְךָ פָּנָן תְּדִבְרָר עַם יְעַקְבּ מַטוֹב עַד רָע. וְהִיְינוּ דְכְתִיב, (שם) יִש לְאַל יְדִי לְעַשּׂות עַמְכֶם רָע. בְּמָה אַתְרַחִיז, בְּחַרְשִׁין דָהָו בִּידֵיה.

תֵּא חֹזֵי, לְבִנֵוּ אֹזֶל בַּיּוֹמָא חד, אֲרָח שְׁבֻעָה יָמִים דָאֹזֶל.
יעַקְבָּר, בְּגִין לְאַעֲקָרָא לֵיהֶן עַלְמָא. חד, עַל דָאֹזֶל.
וחד, עַל אִינּוֹן תְּרֵפִים. וְאַף עַל גַּב דַּרְחָל אֵיתָה עַבְדָת
לְאַעֲקָרָא לֵיהֶן לְאַבּוֹתָה מִבְּתָר עֲבוֹדָה זָרָה, אַתְּעַנְשָׂת. דָלָא
רַבִּיאת לֵיהֶן לְבָנִיםָן, וְלֹא קִיּוֹמָא בְּהִדִּיחָה שְׁעַטָּא חדָא,
בְּגִין צָעֵרָא דְאַבּוֹתָה, אַף עַל גַּב דְאַתְּפּוּוֹנָת לְטָבָ.

רַבִּי יִצְחָק אמר, פֶּל הַהִיא תּוֹכְחָתָא דְתֹהוֹה לֵיהֶן לְיעַקְבָּר
בְּלַבָּן. אַהֲדָר לֵיהֶן לְלַבָּן, לְאוֹדָה לֵיהֶן לְקוֹדְשָׁא
ברִיךְ הַוָּא, דְכַתִּיב (בראשית לא) רֵא הָאֱלֹהִים עַד בֵּיןֵי וּבֵיןֵיכֶם.
תֵּא חֹזֵי, כתיב, (בראשית לא) אֱלֹהִי אֶבְרָהָם וְאֱלֹהִי נָחָר
יִשְׁפְטוּ בְּגִינִינוּ, אַהֲדָר הַהִוא רְשָׁעָה לְתַקְלִיהָ, כִּיּוֹן דָאַמֵּר
אֱלֹהִי אֶבְרָהָם, אַהֲדָר וְאַמֵּר וְאֱלֹהִי נָחָר.

(דף קסעה נ"א) (בראשית לא) **וַיִּשְׁבַּע יְעַקְבָּר בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק,** מא' טֻעַמָּא בְּפַחַד יִצְחָק, וְלֹא בְּאֱלֹהִי אֶבְרָהָם.
אֶלָּא, דָלָא בְּעָא לְאַטְרָחָא לִימִינָא בְּגִינִיהָ דְלַבָּן. וְלֹא
עוֹד, אֶלָּא דָלָא לְבָعֵי לֵיהֶן לְאִגְיָשׁ, אַף עַל גַּב דָאֹמֵי
בְּקוֹשְׁטָא, לְאוֹמָה בְּאַתְּרָה עַלְאהֶה דְכָלָא.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, וְדֹאי לְקִיּוֹמָא (ס"א לְאוֹמָה) פְּדָקָא יְאֹותָ
אוֹמֵי יְעַקְבָּר כֵּה, וְהַכִּי אַתְּחֹזֵי, וַיִּעַקְבָּר אַשְׁגָּח
בְּמַלְהָ, אָמֵר, הָא אֵיתָהוּ אָמֵר אֱלֹהִי אֶבְרָהָם, וְשַׁבָּק
לְאָבָא, אָנָא אַשְׁלִים כֵּלָא, מִיד וַיִּשְׁבַּע יְעַקְבָּר בְּפַחַד אָבִיו
יִצְחָק. דָבָר אַחֲרָה, לְאַתְּפָלָלָא בְּדִינָא, לְמַיְקָם עַלְיהֶה דְלַבָּן.

השלמה מההשומות (בין סימן נא – נב)

רעיון מהימנה פתח רבי שמעון השיר לדף קס"ה ע"א אצל יעקב הילך תמצא בחלק ג' דף רכ"ה ע"ב (עד כאן מההשומות)

סתרי תורה

(בראשית לט) **ויעקב הילך לדרך**
ויפגע בו מלאכי אלhim.
מתניתין, תוקפי דהורמני,
זקיפין מלעילה, וشنנא
דחרבא דמלחתא ממנה על כל
(ס"א בקה) חילין ומשירין.

ההוא חרבא מלחתא היא
חרבא סומקא. דכתיב, (ישעה
 ל) חרב לוי מלאה דם. **ההוא**
חרבא דתלייא בית הפוכא,
איןון דמהפכى לכמה גוונין.
הוא נשין, הוא גוברין,
בסטרין סגיאין, מתרשין
גוונין אחרניין לכמה דרגין.

מסטרא דאלנא דתאי, נפקי
 איןון. **דמתיחדי ביהודה**
בקשורא. קדישין אלין,
אשרתאנו תDIR מTEL השמים,
שםיה דאלקים, אתחקון בהו.
 (ס"א וועל דא אמר משמעי הארץ
 ואתתקון) **בארבעה סטרין**

(בראשית לט) **ויעקב הילך לדרך**
ויפגע בו מלאכי אלhim.
אלhim. רבי אבא פתח
 ואמר, (בראשית ח) זכר ונקבה
בראם וגוי, כמה אית לו
לאסתכלא במלוי דאריתא.
ווי לון לאינון אטימי לבא
וסתימיין עייגין, הָא
אוריתא קראי קמייהו, (משל)
 (ט) **לכו לחמי בלחמי ישתו**
בין מסכתה. (שם) מי פתי
יסור הגה חסר לב אמרה לו,
וילית מאן דישגח.
תא תזוי, האי קרא, אית
ביה רזין עלאין, איהו
לגו, ואיהו לבר. זכר ונקבה
בראם, אשתמע להאי
גונא, ואשתמע להאי
גונא. **ואשתמע דשמע שא**

דעתם, את עבידונם סמכוין דפרסייא. כלחו מרגליתין, שייפין וסמכין, לא מתפרשין לעלמא. מגו דא שמא, אינון קשורין דיעקב, דבריר לחולקיה. ומתקשרו בשמא דא, כלחו נפקו (בערב) (ביעקב). ויעקב כה נפק למיזל לארכיה, לארכע סטרין אקיפו לייה, לארכע זוריין דעתם נטרו לייה, בשעתא קלה אתרגייש מאילנא (ס"א מאתר) לעילא, למיטר אילנא דלחתטא, וכדיין (בראשית לו) ויאמר יעקב כאשר ראם מהנה אלhim זה. כדין (בראשית לו) ויקרא שם המקום ההוא מהנים. (נדפס דף קנ"ח ע"ב ושם

(מפרש)

אמר רבי יהודה, תא חוו, שלמותיתה דיעקב, שלא בעי (בעא) למיזל אלא בראשותיה דלבון, ואי תימא, זמנה אחרא אמראי לא. אלא בגין דוחיל

וסיהרא בחבורה חדא איבון, דכתיב בראם. כמה דאת אמר, (חבקוק ג) שמש ירח עמד זבוללה. ואשתמע, דאדם וחיה חדא אטבריאן, בזוגא חד. ובין דاشתבחו בזוגא חד, מיד ויברך אתם. דלית ברכתא שריא, אלא באתר דاشתבחו דבר ונוקבא.

תא חוו, כה נפק יעקב למימה לחרון, בלחווי הוה, שלא אינסיב. מה כתיב, (בראשית כה) ויפגע במקום וגו', ולא אתיבו לייה אלא בחלמא, השטא דאנסיב והוה אתי בכלחו שבטיין. בביבול משריין עלאין, פגעין ביה, ואתחפנו ליה. דכתיב ויפגע בו, אינון אהדרו

יעקב דלא ישבוק ליה,
וישתלימו תריסר שבטים
בארע אחרא. וועל דא כיון,
דחמא דמطا שעטא דבנימן,
ברחה. כמה דאת אמר, בראשית
לא) ויברכ הוא וכל אשר לו.
דכיוון דאתיליד בנימן,
אתקשר שכנותא בכלחו
שבטין, ונטל ביתא בהו.
ויעקב היה ידע ברוחא
דҳכמתא, דcad ישתלימו
תריסר שבטין, דשכינטא
מתקשר בהו, ורחל פמות,
ואיהי נטלא ביתא.

וთא חזי, כי אוילפננא, עלמא
תפתה, אתחזי ליה ליעקב,
כמה דאתחזי ליה למשה,
אלא דלא יכולת, עד דהוו
י"ב שבטין בביתא,
לאתקשרא בהו. וכדין,
אתڌתית רחל, ונטלה איהי
ביתא בכלחו שבטין, והות
עקרא דביתא. וכדין (תחים קי) מושבי עקרת הבית. אמר

למגע ביה. בקדמיתא
אייהו ויפגע במקום, השטא
אינון ויפגעו בו.

בגין דבגיניה
שבטין,
אתשקיין אינון ממיא דימא
רבא. ולא עוד, אלא
בקדמיתא בלילה בחולמא.
השṭṭא בHIGH דעינא,
וביממא. הדא הוא דכתיב,
(בראשית ל) ויאמר יעקב
כאשר ראם מתחנה אלhim זה
וגו'.

במה (דף קסעה ע"ב) **אשתמודע**
לוֹן, אֵלָא חִמָּא,
דְּאִינוּן הָוֶה, אִינוּן דְּחִמָּא
בְּחִלְמָא, בְּגִינִי פֶּה קָרָא לוֹן
מְחֻנִּים, מְשֻׁרִין דְּאַתְּחֹזֹ
לְעִילָּא, וְמְשֻׁרִין דְּאַתְּחֹזֹ
לְתַתָּא. אַמָּא אַתְּגַלְיָאו
לְמַפְגָע לִיה. אֵלָא שְׂכִינַתָּא

יעקב, הא מטה זמנא דישתלימו ייב שבטין, וודאי עלמא דלעילא יהות ליה לבייתא, ואתקשרא (נ"א עלמא דלעילא יהות ליה בבייתה, ואתקשרא) בהג, ומסכנתא דא אתה חייא קמיה. אי תימות הכא, לא אפוק מפאן לעלמיין. ולא עוד, אלא בארעא דא, לא אתה חי עד לא ישתלימו שבטין.

לא שלמא ביתא. בגין כה, (בראשית לו) ויהי כאשר ירצה רחל את יוסף, עד לא ישתלימו שבטין.

שמע רבי שמעון, אמר, וודאי כל מלוי דרבי יהודה שפיר, ודא סליק על כלא. ואי תימא, אמאי לא אויל ליה לארכיה מיד. אלא, כל זמנא רחל לא מתעبرا מבניימן, אתעכ卜 תפנו. כיון דמטה זמנא דבניימן, ערק, ולא בעא רשותא. בגין דלא יתעכ卜 תפנו, ואתחבר יעקב בכלחו שבטין, באתר דאצטריך. (ע" פרשת ויצא)

פרק ה' וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב

וישלח יעקב מלאכימים וגוי. רבי יהודה פתח (תהלים צ) כי מלאכיו צוה לך לשمرך בכל דרכיך, הא קרא איקמונה חביריא, דהא בשעתא דבר נש אני לעלמא, מיד אונדמן בהדריה יציר הרע דאייהו מקטרג ליה לבר נש תדריך כמה דאת אמר, (בראשית ד) לפתח חטא רובץ. מי חטא רובץ, דא יציר הרע.

יעקב, הא מטה זמנא דישתלימו ייב שבטין, וודאי עלמא דלעילא יהות ליה לבייתא, ואתקשרא (נ"א עלמא דלעילא יהות ליה בבייתה, ואתקשרא) בהג, ומסכנתא דא אתה חייא קמיה. אי תימות הכא, לא אפוק מפאן לעלמיין. ולא עוד, אלא בארעא דא, לא אתה חי עד לא ישתלימו שבטין.

לא שלמא ביתא. בגין כה, (בראשית לו) ויהי כאשר ירצה רחל את יוסף, עד לא ישתלימו שבטין.

שמע רבי שמעון, אמר, וודאי כל מלוי דרבי יהודה שפיר, ודא סליק על כלא. ואי תימא, אמאי לא אויל ליה לארכיה מיד. אלא, כל זמנא רחל לא מתעبرا מבניימן, אתעכ卜 תפנו. כיון דמטה זמנא דבניימן, ערק, ולא בעא רשותא. בגין דלא יתעכ卜 תפנו, ואתחבר יעקב בכלחו שבטין, באתר דאצטריך. (ע" פרשת ויצא)

פרק ה' וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב

וישלח יעקב מלאכימים וגוי. רבי יהודה פתח (תהלים צ) כי מלאכיו צוה לך לשمرך בכל דרכיך, הא קרא איקמונה חביריא, דהא בשעתא דבר נש אני לעלמא, מיד אונדמן בהדריה יציר הרע דאייהו מקטרג ליה לבר נש תדריך כמה דאת אמר, (בראשית ד) לפתח חטא רובץ. מי חטא רובץ, דא יציר הרע.

וְדֹוד הָכִי נֶמֶי קָרְרֵיה חַטָּאת דְכִתִּיב, (תהלים נא) וְחַטָּאתִי
בְגָדִי תָמִיד, בְגַיִן דָאִיהו עֲבֵיד לֵיה לְבָר בְשׁ כָל
יוֹמָא לְמַחְטֵי קָמֵי מַאֲרִיה, וַיַּצֵּר הָרָע דָא לֹא אַתְעֵדִי מַבָּר
בְשׁ מַיּוֹמָא דָאַתְילִיד בָר בְשׁ לְעַלְמַיִן. וַיַּצֵּר הַטּוֹב אַתִי
לְבָר בְשׁ מַיּוֹמָא דָאִתִי לְאַתְדָפָאָה.

וְאִימָתִי אַתִי בָר בְשׁ לְאַתְדָפָאָה כְדָאִיהו בָר תְּלִיסָר
שְׁנַיִן, כְדַיִן אַזְדוֹוג בָר בְשׁ בְתְרוֹויִיהוּ חַד
מִימִינָא וְחַד מִשְׂמָאָלָא, יַצֵּר טֻוב לִימִינָא וַיַּצֵּר רָע
לְשִׁמְאָלָא. וְאַלְיַן אַיְנוֹ תְּרֵין מְלָאַכִין מִמְשֵׁם מִמְבָן, וְאַיְנוֹ
מִשְׁתְּכַחֵין תְּדִיר בְהִדִּיה דָבָר בְשׁ.

אַתִי בָר בְשׁ לְאַתְדָפָאָה, הַהוּא יַצֵּר הָרָע אַתְפֵפִיא קָמִיה
וְשְׁלִיט יִמְנָא עַל שִׁמְאָלָא. וְתְרוֹויִיהוּ מְזִדוֹנוֹגִין
לְנַטְרָא לֵיה לְבָר בְשׁ בְכָל אַרְחוֹי דָהָוָא עֲבֵיד. הַדָּא הוּא
דְכִתִּיב כִי מְלָאַכִי יִצְחָה לְךָ לְשִׁמְרָךְ בְכָל דְרַכְיךָ.

רַבִי אַלְעֹזֶר מַזְקִים לֵיה לְהָאִי קָרָא בַיּוֹקָב, דְקוֹדְשָׁא
בְרִיךְ הָוָא אַזְמִין בְהִדִּיה מְלָאַכִין מִשְׁרִיךְיַן מִמְבָן.
בְגַיִן דָהָא אִיהוּ אַתִי שְׁלִים בְשְׁבָטִין עַל אַיִן בְלָהָו שְׁלָמִין
פְדַקָא יָאוֹת, פְמָה דָאַתְמָר (דְכִתִּיב) וַיְעַקֵב הַלְךָ לְדַרְפָו
וַיַּפְגָעוּ בָו מְלָאַכִי אֱלֹהִים וַיַּאַתְמָר. וְהַכָּא כִיּוֹן דָאַשְׁתּוֹזֵב
מִגִּיה דָלְבָן וְהָא אַתְפְרֵשׁ מִגִּיה כְדַיִן אַזְדוֹוגָת עַמִּיה
שְׁכִינַתָּא וְאַתוֹ מִשְׁרִיךְיַן קָדְיִשְׁיַן לְסַחְרָא לֵיה, וּכְדַיִן (דף קסו ע'א)

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּי-אָשֵר רְאָם וְגּוֹן. וְמַאֲנוֹן מַלְאָכִים שְׁדָר לִיה לְעֹשֶׂה הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים, מַלְאָכִים מִמְשָׁה הוּוּ וְדָא.

פָתָח רַבִּי צִחְקָה וְאָמַר פָתִיב, (תהלים ל) חֹנֶה מַלְאָךְ יְיָ סְבִיב לִירָאוּ וַיְחַלְצָם, הָא אָוְקָמוֹת. אָבָל בָּאָתָר חַד פָתִיב כִּי מַלְאָכִיו יִצְׁוֹה לְךָ, מַלְאָכִיו סְגִיאָין, וְהַכָּא חַד דְכַתִּיב חֹנֶה מַלְאָךְ יְיָ סְבִיב לִירָאוּ וַיְחַלְצָם. אֶלָּא כִּי מַלְאָכִיו יִצְׁוֹה לְךָ, אֶלְיָהוּ שָׁאָר מַלְאָכִין. מַלְאָךְ יְיָ סְבִיב דָא שְׁכִינָתָא, כַּמָּה דָאָת אָמַר, (שמות ג) וַיַּרְא מַלְאָךְ יְיָ אֶלְיָהוּ בְּלֵבֶת אִשְׁמָתוֹד הַסְגָּה. וּבְגִין כֵּד חֹנֶה מַלְאָךְ יְיָ סְבִיב לִירָאוּ, לְאַקְפָּא לֵיה בְּכָל סְטְרִין בְּגִין לְשׁוֹבָא לֵיה. וּכְדָבָר שְׁכִינָתָא שְׁרִיא בְּגֻווָה דִבְרָנָשׁ, כַּמָּה מְשֻׁרְיָין קָדִישָׁין בְּלָהו אָזְדָמָנוּ לְתָמָן.

תָא חִזֵּי, כֵד דָוד מַלְכָא אֲשַׁתּוֹב מַאֲכִישׁ מַלְךָ גַת כְּדִין אָמַר הָאֵי, בְגִין דְשְׁכִינָתָא סְחָרָא לֵיה וְאֲשַׁתּוֹב מְבִיאָהוּ מַאֲכִישׁ וְמַעֲמִיהָ כָל אַיּוֹן דְאַתְקִיפָו (נ"א דְאַקְיפָו) בֵיה, מָה פָתִיב, (שמואל א כא) וַיַּתְהַולֵ בְיִדָם, אַמְמָא וַיַּתְהַולֵ, וַיִּשְׁתַגְעַ מַבְעֵי לֵיה, כַמָּה דָאָת אָמַר, (שם) כִּי הַבָּאָתָם אַת זֶה לְהַשְׁתַגְעַ עַלִי.

אֶלָּא אַהֲדר עַל הַוָּא מַלה דָאָמַר דָוד בְקָדְמִיתָא דְכַתִּיב, (תהלים עג) כִּי קְנָאתִי בְהוֹלְלִים וְגּוֹן. אָמַר

לייה קודשא בריך הוא ח'יך עדין אנת אצטיריך להאי,
כיוון דעתך לבי אכיש ואתקיפו ביה, מה כתיב ויתהו כל
בידם, פאינון הוללים דקבי בקדמיה, וכדין אתיא
שכינתא ושריא סחרניתה הדוד.

ואי תימא שכינתא לא שריא אלא (באחסנתה) באחסנתה,
דאיה ארעה קדישא. ודאי לא שריא בגין (דיןקיין)
לינקא מנה, אבל לאגנא שריא. והכא כד אתה יעקב
מבי לבן כלחו משרין קדישין סחרן ליה ולא אשתחאר
בלחודו.

אמר רבי חזקיה א' בכ' (ס"א דכלחו משרין קדישין אותו בחדיה ושכינתא
בחדריה), אמר כי כתיב וייתר יעקב לבדו וגוי. אמר
רבי יהודה בגין דאעיל גראמייה לספנה, והוה חמיה לההייה
ספנה בעינוי, אינון אתפרשו מגיה, וכדין אמר קטנתי
מפל החסדים ומפל האמת, אליין אינון משרין קדישין
דאתפרשו מגיה.

רבי יצחק אמר בגין לשבקא ליה עם ההוא ממבא
דעתו דברשותא עלאה תהה אני. ואlein אזי
למיימר שירתא דמطا זמגיהו לשבחא ליה לקודשא
בריך הוא בההייה שעטא, ולבתר אהדרו, הדא הוא
דכתיב קטנתי מפל החסדים ומפל האמת אשר עשית את
עבדך וגוי, ועתה היית לשני מחנות. מחנה שכינתא,

וכל ביתה, (ס"א מהנה חדר היה הכתיב מהנה אלהים ז), לשבי מלחנות, דהוה שלים מכל סטרין מתריין חולקין חנור וסומק. רב' אלעזר אמר, הא אמר, ההוא ליליא שולטנותה דסטרה דעשנו היה. בהיה שעתה דהא פתיב (בראשית א) היה מארת חסר, ובגין לכך וייתר יעקב לבדו, דاشתאך יעקב דאייה שימושא בלחוודוי, דאתפסיא סירהמן שימושא. ואף על גב דעתינו (ס"א ועם כל דא נטירו) דקודשא בריך הוא לא אתעדי מגניה מכל וכל, ועל דא לא יכול לו, דכתיב וירא כי לא יכול לו. אסתבל לימי נא וחמא לאברהם. אסתבל לשמא לא וחמא ליצחק. אסתבל בגופא וחמא דאתכליל מטרא דא ואתכליל מטרא דא, כדיין ויגע בכפה ירכו. בחד עמודא דסמייך לגופא דאייה לבר מן גופא. ובгинן לכך חוננה מלאך יי סביב ליראו ויחלצם, אקייף ליה בכל סטרוי בגין לשזבא ליה, וכד שרא שכינה בגיה (ס"א לנבייה) כמה חילין ומשרין אותו בהדייה, ומיאנון מלאכין שדר לגביה דעשנו:

וישלח יעקב מלאים, אמר רב' אבא וכי אמאית עדר אייה לגביה דעשנו, וטב היה ליה לאשתוקי מגיה. אלא אמר יעקב ידענא דעשנו חייש ליה ליקרא דאבא ולעלם לא ארגיון קמיה, והא ידענא הואל ואבא

קַיִם לֹא מִסְתְּפִינָה מִבֵּיה, אֶבֶל הַשְׁתָּא (הואיל דאבא קאים בעינא לאחפויים (לאחפוייס) עמייה, מיד וישלח יעקב מלאכיהם לפניו. **וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים**. רבי שמעון פתח ואמר, (משלו יב) טוב נקלה ועבד לו ממתפבד וחסר לחם, האי קרא על יציר (דף קטו ע"ב) הרע אמר, בגין דאייה מקטרגא תדריך לגבוי בני נשא, יציר הרע אייה ארדים לביה ורעותיה דבר נש בגאות ואזיל אברתיה מסלסל שעיריה וברישיה עד דאייה אתגאי עלייה ומשיך לייה לגיהנום.

אֶבֶל טוב נקלה, הוא דלא אזיל אברתיה דיציר הרע ולא אתגאי כלל ומuide רוחיה ולבייה ורעותיה לגבוי קידשא בריך הוא, בגין ההוא יציר הרע מתהפק לעבד לו, דלא יכול לשולטאה עלי, וההוא בר נש שליט עלי כמה דאת אמר, (בראשית ד) אתה תמשל בו. ממתפבד, כמה דאמרנו דאייה אוקיר גרמיה מסלסל בשעריה אתגאי ברוחיה,iae ואיה חסר לחם, חסר מהימנותא כמה דאת אמר, (ויקרא כא) לחם אליהו וגוי (ויקרא כא) לחם אליהם הם מקריבים וגוי.

דבר אחר טוב נקלה (עבד לו), דא יעקב דמאייך רוחיה לגביה דעשן. בגין דלבתר ליהו עבד לו וישלוט עלי ויתקאים ביה (בראשית כ) יעבדך עמים וишתחוו לך

לְאוֹמִים וְגּוֹ, וַעֲדֵין לֹא הָוֶה זָמַנִּיהָ כָּלָל. אֶלָּא בְּגִינַּן דָּסְלֵיק לֵיהּ יַעֲקֹב לְבַתֵּר יוֹמָא, וְעַל דָּא הָוֶה מִיד נְקַלָּה. וְלְבַתֵּר הַהוּא דָאִיהוּ מַתְכַּבֵּד יְהָא עָבֵד לוֹ, הַהוּא דָאִיהוּ חַסֵּר לְחַם יְהָא עָבֵד אַלְהָנוֹא דִיְהָבוֹ לֵיהּ רֹוב דָגָן וְתִירּוֹשׁ. תָּא חֹזֵי, עַל דָּא בְּגִינַּן דִּידָעַ יַעֲקֹב דָאַצְטְּרִיךְ לֵיהּ, הַשְׁתָּא אַתְהַפֵּךְ לֵיהּ נְקַלָּה. וַיּוֹתַר חַכְמָה וּעֲקִימָה עָבֵד בְּדָא, מִכֶּל מָה דַעֲבֵד לְגַבֵּי דַעֲשָׂו. דָאִילָו הָוֶה יַדַּע עָשָׂו חַכְמָה דָא יַקְטִיל לֵיהּ לְגַרְמִיהּ וְלֹא יִתְיַהֵר לְדָא, אַבָּל כֵּלָא עָבֵד בְּחַכְמַתָּא, וְעַלְיהּ אַמְרָה חַנָּה (שְׁמוֹאֵל א' ב': י' יְחִתּוֹ מְרִיבָיו וְגּוֹ וַיְתַנֵּן עַז לְמַלְפָבוֹ וְגּוֹ):

וַיִּצְאוּ אַתָּם לִאמְרָה כֹּה תָאִמְרוּן לְאַדְנֵי לְעַשֵּׂו כֹּה אָמַר עָבֵד יַעֲקֹב עַם לְבָנָן גַּרְתִּי וְאַתָּר עַד עַתָּה. מִיד פָּתָח יַעֲקֹב לְאַתְהַפְּכָא לֵיהּ לְעָבָדָא, בְּגִינַּן דָלָא יַסְתַּפֵּל עָשָׂו בְּאַינְנוּ בְּרָכָאָן דִבְרָכֵיהָ אָבוֹי, דָהָא יַעֲקֹב סְלִיק לוֹן לְבַתֵּר כְּדָקָא אַמְרָן.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה מַאי חַמְמָא יַעֲקֹב דְשַׁדֵּר לֵיהּ לְעַשֵּׂו וְאָמַר עַם לְבָנָן גַּרְתִּי, וּכְיַי מָה עֲבֵיד בְּשַׁלְיחָוֹתָהּ דַעֲשָׂו (דָאִמְרָ) מֶלֶה דָא. אֶלָּא לְבָנָן הָאַרְמַנִּי קָלְיהָ אַזְיל בְּעַלְמָא דָלָא הָוֶה בָּר נְשָׁדִישָׁתּוֹב מַגִּיהָ, דַהָוָא הָוֶה חַרְשָׁ בְּחַרְשֵׁין וּרְבָ בְּקוֹסְמֵין, וְאָבוֹי דְבַעֲורָה, וּבַעֲורָ אָבוֹי דְבַלְעָם, דְכַתִּיב (יְהוֹשֻׁעָה י') בְּלָעָם בָּן בְּעֹור הַקּוֹסֵם, וְלְבָנָן

חכם בחרשין וקוסמין יתיר מפלתו, ועם כל דא לא יכול ביעקב. ובעה לאבדא ליעקב בכמה זינין הדא הווא דכתיב, (דברים כט) ארמי אובד אבי.

אמיר רבבי אבא قولוי עלמא הווי ידען דלבן הויה רב חכמיםין וחרשין וקוסמין, ומאן דבעי לאבדא בחרשוי לא אשתויב מגיה, וכל מה דידע בלעם מגיה הויה. וככתוב ביה בבלעם (במדבר כט) כי ידעת את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר. וכollowי עלמא הוו מסתפי מלבן ומחershוי, ומלה קדמאתה דשדר יעקב לעשו אמר עם לבן גרתי.

ואי תימא דזעיר הויה ירח או שטא. לאו הבי, אלא ואחר עד עתה, עשרין שנין את אחרית עמיה. ואי תימא דלא סליק בידי כלום. ויהי לי שור ו חמור, אינון תריין גורי דיבין, דבד מתחברן תרויהו פחדא, לא מתחברן אלא לא באasha עלמא. ובגין כן כתיב, (דברים כט) לא תחרש בשור וב חמור ייחדו.

צאן ועבד ושפחה, אלין אינון פתרי נתאי דקטל קודשא בריך הוא במצרים (שמות יב) בכור בהמה (שמות יב) בכור השבי (שמות יא) בכור השפחה, הדא הוא דכתיב צאן ועבד ושפחה. מיד מסתפי הויה עשו ונפק לקדמאותיה, ו Dichilo הויה ליה מייעקב כמה דהוה ליה ליעקב מעשו.